

[Flemming Jensen.]

være trivsel, man frygter, trivsel og indsats passer fortræffeligt sammen.

Må jeg i denne forbindelse sige, at det konservative folkeparti naturligvis støtter de bestræbelser, der går ud på at styrke også elevernes medindflydelse på den arbejdsplads, der er deres, men jeg synes også, dér mangler noget; der er noget, der må høre sammen med indflydelsen, f. eks. ansvar.

Som jeg nævnte indledningsvis, har vi med glæde set, at udtalelsen om samarbejdsevnen og samarbejdsviljen er væk. Men alligevel er det nok nødvendigt at sige nogle ord om § 12, som nu opererer med et afgangsbrev, der fortæller, hvilken undervisning eleven har deltaget i, og siden noget om, hvad hun eller han har beskæftiget sig med. Det er efter vor opfattelse et klart tilbageskridt, også når det sammenholdes med, at man forlader den niveaudelte undervisning. I det konservative folkeparti elsker vi ikke eksamen for eksamens skyld, og vi er helt klar til at drøfte andre former, hvor de kan findes bedre, men det kræver et stort pædagogisk forskningsarbejde. Det, ministeren foreslår, er, at vi begiver os ud på et ukendt område og eksperimenterer på en farlig måde med vore børn. Der kan vel også være noget værdifuldt ved selve prøven.

Må jeg i øvrigt sige om debatten omkring prøver, at en gang imellem har den givet indtrykket af at være en kende ude af proportion med de faktiske forhold. Prøven er ikke i dag, som nogle åbenbart tror eller gerne vil tro, et sted, hvor grumme og hævngherrige lærere får afløb for 10 års indestængt had. Prøven er ej heller blot en opremsning af udenadlært stof. Prøven nærmer sig mere og mere hverdagens skole, og jeg er ikke utilbøjelig til at give Harald Torpe ret, når han i Politiken den 31. oktober sidste år understreger, at når man har fået et godt resultat ud af 8.-10. klasserne, skyldes det bl. a. at man indførte muligheden for at slutte med prøver.

En anden årsag, som burde stoppe ministeren nu, er, at vi jo ikke i dag kan føre eleverne over i en fortsat uddannelse. Jeg kan ikke vide noget om, hvornår det kan ske, men en principbeslutning om 12 års uddannelse er på ingen måde nok. Selv efter en

sådan beslutning vil der gå år, før økonomi og ressourcer i øvrigt kan bære det igennem.

En vurdering ønsker man jo under alle omstændigheder; derfor lægger ministeren vægt på de interne prøver. Kan de løse problemet? Er vi i stand til at fremskaffe relevante prøver? Der er mange, der tvivler. Kan man ikke frygte, at disse interne prøver bliver en endnu større belastning indad i skolens hverdag, end de eksterne prøver efter sigende har været det?

En helt anden ting er, at ministeren jo også er opmærksom herpå, at vi ved at forlade de eksterne prøver lynhurtigt kan komme ud i en folkeskole, der bliver overordentlig forskellig fra kommune til kommune. Ingen kan være tjent med dette, og derfor indfører man et såkaldt vejledende fagligt tilsyn eller — som flinke mennesker kalder det — Heinesens jægerkorps. Umiddelbart forekommer det mærkværdigt, at man afløser et system, som virker godt, og så for at imødegå de vanskeligheder, der måtte opstå af denne grund, fluks indfører noget andet. Jeg glæder mig i øvrigt til at få at vide, hvordan det skal fungere, om man f. eks. på skift vil indkalde opgaver fra en hel årgang og så sætte en masse mennesker i sving med at finde ud af, om der er for store afvigelser.

Vi vil også gerne kikke nærmere på ministerens forslag om de såkaldte kurser; hvor man tidligere talte om en niveaudeling, taler ministeren om sideløbende kurser. Vi er skeptiske over for dette forslag. Det konservative folkeparti er af den opfattelse, at man må have en mulighed for at give tilskud på forskelligt sværhedsniveau. Jeg kan ikke lade være med at undre mig over, når ministeren nu vil spare på lærertimeforbruget, at han samtidig gennemfører en ændring — i denne forbindelse vil jeg ikke kalde det en reform, for en reform betyder en forbedring — der vil stille ganske betydelige krav til en individuel undervisning og dermed til lærernes indsats.

Vi skal selvfølgelig ikke tale fagplacering, men jeg vil gerne som hr. Knud Nielsen sige et par ord om kristendomsundervisningens placering. Det vil vi også gerne drøfte nærmere i udvalget, men jeg vil allerede nu sige, at der kan jo blive tale om en ganske alvorlig svækkelse her, ikke mindst ved forslagets ret vage formulering, der ikke siger noget